

Tuomion evankeliumi

(Liite kirjaan Ihmisen tie)

Jumala on Rakkaus!” (1. Joh. 4:8). Ymmärrämmekö sen, että Jumala on nimeltään Rakkaus tuomionkin päivänä? Eli silloinkin, kun ” *jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niin kuin savu* ” (Ps. 37:20). Jumala on aina sama. ” *Sinä [Herra] olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu* ” (Ps. 102:28) Jumala ei muutu pohjattomasta rakkaudestaan ihmistä kohtaan, vaikka hän joutuukin surmaamaan jokaisen syntiä palvelevan. Raamatun Jumala on joka hetki ehdoton rakkaudessaan jokaista ihmistä kohtaan – vaan ei syntiä kohtaan. Hän on hävittävä synnin. Selvennäksi edellä oleviin sanoihin; *jumalaton ja Herran vihollinen*, tulkoon mainituksi, että ihminen, jolla ei ole rakkaudellista ja henkilökohtaista uskon suhdetta Jeesusukseen ja Raamatun sanaan, on jumalaton ja Herran vihollinen. Jeesus sanoo: ” *Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei yhdessä minun kanssani kokoa, se hajottaa* (Matt.12:30).

Herra nimittää tuomiopäivän työtään oudoksi ja kummaksi; *Itse Herra nousee niin kuin hän nousi Perasimivuoren luona, niin kuin kiivastui Gibeoninlaaksossa, niin hän kiivastuu ja tekee työnsä – outo on hänen työnsä! – ja toteuttaa tekonsa – merkillinen on hänen tekonsa!* (Jes. 28:21 VRK). Minä tähden Herra pitää rangaistustaan outona ja kummana? Eikö sen tähden, että halutaan ihmisen ymmärtävän olevan taivaallisen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen luoma ja lunastama ihminen, eli hänen rakastama rakas lapsensa, Teksti muistuttaa myös taivaallisen Isän rajattoman rakkaudellista ja evankeliumin mukaista mielenlaatua tuomionkin päivänä. Jumala ei ole kivikasvoinen, joksi hänet historian lehdillä kuvataan.

Jeesus on iäti hyvä, rakastava ja ”Iempeäkasvoinen Karitsa” Aina ikuisuudesta loputtomiin aikoihin saakka, Jeesus on uskollinen rakkaudessaan jokaisesta luotuaan kohtaan. Sen todistaa seuraavat sanat Raamatussa: ” *Ja minä kuulin, kuinka kaikki luodut taivaassa, maan päällä, maan alla ja meressä, kaikki mitä niissä on, lausuivat: – Hänen, joka istuu valtaistuimella, hänen ja Karitsan on ylistys, kunnia, kirkkaus ja mahti aina ja ikuisesti* ” (Ilm. 5:13). Kerran kaikki luodut tulevat näkemään oikeassa valossa Luojan, hänen rakastettavan luonteensa ja oikeamielisyytensä. Paholaisen valheelliset väitteet Jumalan luonteesta olivat jääneet aikoinaan mietityttämään lankeamattomien

maailmoiden asukkaita. Nyt nähtiin ja nähdään ratkaisu synnin ongelmaan. Kristuksen kruunauksen ja tuomion päivänä, kaikki kadotukseenkin joutuvat, liittyvät pelastettujen hurmaavaan ylistykseen mukaan. Mutta heille ylistys päättyy lyhyeen, vaihtuakseen suuren tuskan, murheen ja häpeän ajaksi. Jumalattomat eivät tunteneet Jumalaansa tässä elämässä, vaikka heille annettiin siihen mahdollisuus. Rakkaus ei saanut heitä valtaansa, mutta uskal-lan Ilm. 5:13 perusteella sanoa, että tuona kruunauksen päivänä luodaan kadotuksen tuskat kaiken menetetyin kokemisessa.

Ymmärrämmekö mikä loppujen lopuksi mursi Jeesuksen sydämen ja tulee murtamaan myös kaikkien kadotettujen sydämet, jopa Paholaisenkin? Omassa kuolemassaan Jeesus koki kahden laatuista tuskaa: Getsemanessa Jeesus tunsu maailman syntien raskaan painon yllään niin valtaisan, että se sai hänet hikoilemaan verta sielun tuskassaan. (ks, Luuk. 22:44). Jeesuksen sisäiseen ja ulkoiseen tuskaan liittyivät toisaalta Golgatan tapahtumat. Hänen kuolinkamppailunsa viimeistä edeltävinä sanoinaan Jeesus ilmaisi tuskansa todellisen syyn: ”*Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?*” (Mark. 15:34). Tällä tavoin rakastavan Jumalan hylkäämä Jeesus otti ihmisen paikan Golgatan ristillä ja Getsemanen puutarhassa. Eron kokeminen rakastavasta Jumalasta on se tuska, joka murtaa kaikkien kadotettujen sydämet. Lunastajamme kärsi tällaisen tuskan ja kuoleman puolestamme.

Olemme tottuneet yhdistämään, Raamatun kuvakieltä käyttäen, tulisen järven ja ikuisen piinan liittyviksi jumalattomien rankaisuun.”*Tulesta, joka ihmisiä kiduttaa, nousee savu aina ja ikuisesti.*” (Ilm.14:11). Tuli onkin todella keskeinen elementti synnin jälkien lopullisessa hävittämisessä ja poistamisessa. Niinpä voimme lukea: ”- *Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi* (Ilm. 20:14).Tulinen järvi saa siis aikaan lopun kaikesta pahasta, häviten lopulta savuna olemattomiin; ”*Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niin kuin savu*” (Ps. 37:20).

Kuten seuraavassa huomataan, Jumala käyttää Raamatun eri yhteyksissä, ns ikuista tulta (Juuda 7), välineenään synnin, pahuuden ja saastan poistamisessa. Hyvänä esimerkkinä on Sodoman ja Gomorran kaupunkien hävitys, joka on kerrottu Raamatussa esikuvaamaan maailman moraalista tilaa lopun aikana, sekä selventämään ikuisen tulen käyttöä silloin. Tässä yhteydessä on ensiksikin erittäin tärkeää tulkita Raamatussa sana; *aina ja ikuisesti*, oikein. Ellei niin tehdä, tullaan vääriin johtopäätöksiin Jumalan luonteesta (*kiduttaa*). Voisiko Jumala, joka on nimeltään Rakkaus, alentua milloinkaan Paholaisen mielenlaatuun? Vastaus on Ei! Ei! ja ei! Taivas on murheellinen, mutta Paholainen iloitsee tällaisesta Jumalan luonteen mustamaalaamisesta - varsinkin siksi, kun jopa Jeesukseen uskovat syyllistyvät tällaiseen.

Saatana, - ”*kansojen eksyttäjä*”(Ilm. 20:10) on onnistunut saamaan, jopa

Raamattuun, vääristynyttä kuvaa Jumalan luonteesta. Paholaisen halu on ikuistaa synti. Lunastussuunnitelmaan ei kuulu Keskiajan kirkon keksimä piinaoppi, sillä syntiä ei voida ikuistaa. Mitä sanookaan Raamattu? ”*Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Jeesuksessa, meidän Herrassamme*” (Room.6:23). Synti katoaa savuna olemattomiin, niin kuin olemme lukeneet Sanasta. Hylätkäämme Babylonin valhe. Luopukaamme piinaopista, joka murehduttaa Pyhää Henkeä. Hän kehottaa meitä tuntemaan Jumala paremmin kuin koskaan ennen. Onko sinun Jumalasi nimi Rakkaus? Rakkaus Jeesukseen ikuistetaan ihmisessä, jonka Jumalan nimi on Rakkaus. Jeesuksen rakkaus tulee ikuisesti olemaan kaikkien luotujen ehtymättömän voiman, onnen ja ilon lähde ajasta aikaan.

Jumalan tuomiot sisältävät rakkauden evankeliumia. Jumala ei voi ottaa taivaaseen ihmisiä, jotka eivät viihtyisi siellä. Miksi he eivät viihtyisi taivaassa? Siksi, että he eivät ole uudestisyntyneitä. Armoa on siis sekin, että Jumala tekee omistaan uusia luomuksia jo tässä elämässä, – sanansa ja Pyhän Hengen kautta. Raamatun oppi yleisesti ottaen onkin; Jumalan viha kestää hetken, mutta hänen armonsa kestää ikuisesti. (vert. Ps. 30:6). Psalmista kirjoitti edelleen: ”*Vielä hetki - ja jumalatonta ei enää ole! Sinä katsot hänen asuinpaikkaansa – se on tyhjä. Mutta nöyrät perivät maan, he saavat osakseen onnen ja rauhan* (Ps. 37:10).

Paholaisen keksintö Jumalan hyvyttä vastaan on ikuisen piinan oppi. Koska sanaa ikuinen, iankaikkinen, loputon jne. ei ole aina ymmärretty myös päättyvänä aikajaksona, ovat kääntäjät joutuneet ymmärtämättömyyttään tekemään vääriä tulkintoja sanojen ikuinen, loppumaton, päättymätön, ainainen jne. kohdalla. Raamattu selventää tätä puolta seuraavassa jakeessa: ”*Niin kävi myös Sodomian ja Gomorran ja muiden sen seudun kaupunkien, jotka samalla tavoin antautuivat siveettömyyden ja luonnonvastaisten himojen valtaan: niiden saama rangaistus on varoittava esimerkki, joka muistuttaa ikuisesta tulesta*” (Jood.7). Tekstin mukaan ikuinen tuli Sodomian ja Gomorran kohdalla on jo aikoja sitten sammunut, kestäen ehkä muutaman päivän. Tällaisia lyhytkestoisia ”ikuisuuksia” voit löytää Raamatussa useita. Seuraavassa pari esimerkkiä lisää:

”*Mutta jos orja vakuuttaa; minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua vapaaksi, niin isäntä viekööän hänet Jumalan eteen ja asettakoon hänet sitten ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäkööän hänen korvalehtensä nas-kalilla, ja hän jääköön ainiaaksi isäntänsä orjaksi*” (2. Moos. 21:5-6).

”*Vuorten pohjiin minä painuin, vajosin syvyyksien maahan, sen salvat sulkeutuivat takanani ainiaaksi. Mutta sinä, Herra, minun Jumalani, nostit minut elävänä ylös haudasta*” (Joon. 2:7). Johtolauseena ikuisuus -sanaa ja muita sen kaltaisia sanoja tulkittaessa ovat seuraavat sanat: ”*Hän [Jumala] yksin on kuolematon*” (1.Tim.6:16). Yksin tämä lause Raamatussa sulkee pois opin sie-

lun [ihmisen] luontaisesta kuolemattomuudesta. Jumala on ainoa jolla on ikuisuus hallinnassaan, ja *yksin* hän voi sen lahjoittaa Jeesuksen ystävälle, tullessaan!

Mitä tulee Jumalan oikeuden mukaiseen tuomioon, on Raamatussa selvä teksti, joka kertoo siitä: *“Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa”* Mal. 4:1. (3:19). Teksti vahvistaa kuvakielellä oikeudenmukaisen rangaistuksen palon keston: Heinä palaa hetken vain, juuri palaa kauan, mutta ei ikuisesti.

Jumala, vanhurskas tuomari jos kukaan, on itse antanut sanassaan ymmärrettävän ja järkeen käyvän selityksen rangaistuksen oikeudenmukaisuudesta. Lue Jeesuksen valaisevat sanat tästä: *“Jos palvelija tietää, mitä hänen isäntänsä tahtoo, mutta ei varaudu siihen eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, hän saa monta raipaniskua. Jos taas palvelija tietämättään tekee sellaista, mistä rangaistaan raipoin, hän pääsee vähillä iskuilla. Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se pannaan paljosta vastaamaan”* (Luuk. 12:47, 48).

Jumalan valtakunnan evankeliumi pitää sisällään ns. autuaallisen vaihtokaupan. Siinä Jeesus julistautuu rikolliseksi, voidakseen antaa ihmiselle mahdollisuuden vaihtaa paikkaansa Jeesuksen kanssa. Jeesus, joka ei synnistä mitään tiennyt, tehtiin synniksi jotta ihminen, joka ei vanhurskaudesta mitään tiennyt, tehtäisiin vanhurskauden perilliseksi. Eikö tätä voidakin pitää autuaallisena vaihtokauppana.

“Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. – Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. – Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa” (Jes. 1:17, 18).

Rakas lukija: *“Ottakaamme opiksemme, pyrkikäämme tuntemaan Herra! Hän tulee, se on varmaa kuin aamun koitto. Hän tulee kuin sade, kuin kevätsade, joka kastelee maan”* (Hoos. 6:3).